

دیدنی‌های ایران، تنها به شهرهای آن محدود نمی‌شود؛ بلکه ما می‌توانیم زیبایی‌های بسیاری را در روستاهایمان ببینیم. از معماری زیبای روستاهایی مانند ابیان و ماسوله که بگذریم، نوع معماری خانه‌های روستاهای میمند(کرمان) و کندوان(تبریز) زیبا و جالب است.

در گذشته‌های دور مردمان این دو روستا با ابزارهای ساده در دل گوه خانه‌هایی ساختند که زیبا و دیدنی است.

روستاهای صخره‌ای

کلبه‌های سنگی

●●● زهره کریمی

میمند

در ۳۵ کیلومتری شهر بابک (کرمان) روستایی صخره‌ای با قدمت سه‌هزار ساله وجود دارد که هنوز هم پابرجاست. در اینجا ۳۷۴ حفره در دل کوه با دست کنده شده‌اند که در حال حاضر تقریباً ۵۰ خانوار در آنجا زندگی می‌کنند. مردمان میمند، برای در امان بودن از خطرات دشمن، حفره‌هایی را در دل صخره‌ها به وجود آورده‌بودند. آن‌ها خانه‌هایشان را دور تا دور رشته کوه کنده‌اند، به طوری که درون این صخره‌ها ۴۰۰ اتاق وجود دارد که به آن‌ها کیجه می‌گویند. ارتفاع کیجه‌ها ۲ متر است و هر کدام از آن‌ها ۱۶ تا ۲۰ متر مربع مساحت دارند.

مردم این منطقه هنوز لباس محلی و سنتی می‌پوشند و زبان آن‌ها پارسی میانه است. شغلشان دامداری است. در اینجا می‌توان نزدیکی بین انسان و طبیعت را به خوبی مشاهده کرد. به همین دلیل، این روستا به‌عنوان هفتمین منظر فرهنگی-طبیعی و تاریخی جهان در سال ۱۳۸۳ جایزه ملی نامرکوری را دریافت کرده است.

اما آنچه این دو روستای کشور را با دیگر روستاهای صخره‌ای جهان مانند داکوتا در آمریکا و کاپادوکیه در ترکیه مستثنا می‌کند جاری بودن زندگی در آن‌هاست، در حالی که آن دو روستای دیگر متروکه هستند.

کندوان

در ۶۲ کیلومتری تبریز، در بخش مرکزی شهرستان اسکو، در دل صخره‌های سرسخت کوه سهند، سازه‌هایی مخروطی شکل و نوک تیز دیده می‌شوند که روی آن‌ها حفره‌هایی غار مانند وجود دارد. این سازه‌ها در کنار هم یا جدا از هم به صورت پلکانی روی دامنه کوه بالا رفته‌اند. ارتفاع تقریبی آن‌ها ۴۰ متر است و درون هر کدام از مخروطها خانه‌هایی ۲ یا ۴ طبقه وجود دارد؛ خانه‌هایی که اهالی به آن کران یا گیران می‌گویند. شکل مخروطی کران‌ها باعث شده که آن‌ها از داخل به هم راه نداشته باشند و ارتباط تنها از طریق پله‌های سنگی بیرون از این بناها امکان‌پذیر باشد.

طبقات هم کف معمولاً محل نگهداری دام‌ها هستند و طبقات بالایی برای سکونت طراحی شده‌اند. جنس صخره‌ها طوری است که در زمستان خانه را گرم و در تابستان خنک می‌کند. واژه کندوان از لفظ کندو می‌آید. زیرا این خانه‌های کله‌قندی شکل مانند حفره‌های کندوی زنبور عسل ساخته شده‌اند.

این روستا ۱۱۷ خانه مسکونی دارد و بزرگ‌ترین کران مربوط به مسجد روستاست. در قرن هفتم هجری (زمان حمله مغول‌ها) روستاییان به فکر ساختن محلی افتادند که از حمله در امان باشند. بنابراین، بهترین منطقه جایی بود که مرتفع باشد و آب هم در دسترس باشد. به همین دلیل، کندوان با چشمه آب معروفش بهترین مکان برای سکونت بود. از دیدنی‌های این روستا بازارچه روستاست که در آن محصولات کشاورزی و صنایع دستی زنان اهالی روستا به فروش می‌رسد. یکی دیگر از جاذبه‌های کندوان، وجود چشمه آب معدنی است که برای بیماران کلیوی مفید است.

